

Dobri namen pa je treba večkrat ponavljati, ali z besedo ali pa vsaj na tihem v srcu. Obudi dobri namen sedaj za vse šolsko leto, v začetku vsakega meseca za ves mesec, v nedeljo za ves teden, vsako jutro za ves dan, potlej pa še večkrat mej dnevom, zlasti pred imenitnejšimi opravili. Posebno lepo se to opravi s pogostnimi vzdihljeji, ki se imenujejo hipne ali strelne molitve.

Tak dobri namen ima pa zate še nek drug velik dobiček. Močno ti bo namreč olajšal tudi težka dela, tako da se boš kar čudil sam sebi. Ako se ti naloži težka šolska naloga, reci takoj v začetku: „Narediti jo hočem iz ljubezni do Boga, v božjo čast“ — in dvakrat lažja ti bo ta sicer neljuba dolžnost. Ako ti stariši ali predstojniki ukažejo kaj neprijetnega, pomagaj si z dobrim namenom, odločno reci: „Storiti hočem v čast božjo“ — in lahko ti bo to, kar se ti je zdelo skoro nemogoče. Pisatelj teh le vrstic je to sam skusil že v mladih letih. Včasih se mu je zdelo zjutraj kaj težko vstati o določeni uri; vzdihnil je prav iz srca: „Iz ljubezni do Tebe, o Jezus, hočem vstati!“ in pri tej priči je bil na tleh. Zakaj če smo kaj namenili Bogu samemu, se spodobi, da takoj tudi pošteno izvršimo!

„Internus.“

Angelju.

Angelj, varih moj,
Varuj me nocoj:
Tebi se priporočim —
In sladko zaspim.

Angelj ljubi moj,
Varuj mi nocoj
Tudi drago mamico,
Ateja zvesto.

Angelj ljubi moj,
Varuj nas nocoj —
Tvoj sem jaz in mojci vsi,
Bodi naš i ti.

A. P.

